

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/168/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815206992
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815206992.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu Mgr. D. D., bytom W. XXX/XX, E., právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom, Námestie Slobody 22, Prievidza proti žalovanej Mgr. X. D., bytom H. XX/XX, E. Y., právne zastúpenej Mgr. Karolom Vlasákom, advokátom, Jilemnického 2, Trenčín, v konaní o ochranu osobnosti, na odvolania žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 4C/283/2015-60, zo dňa 17. februára 2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 4C/283/2015-64 zo dňa 14. marca 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania (výrok II.) m e n í tak, že žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 6,70 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 210,49 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Štrbika, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a výrokom III. nariadil vrátenie súdneho poplatku z návrhu vo výške 59,30 Eur žalobcovi Mgr. D. D., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX/XX, E., prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. do 30 dní od doručenia odpisu tohto právoplatného rozhodnutia prevádzkovateľovi platobného systému E-KOLOK.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa svojim návrhom domáhal uloženia povinnosti žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcovi písomné ospravedlnenie v znení „ Ospravedlňujem sa Vám za vyhotovenie obrazového a zvukového záznamu zo dňa 28.1.2012 a jeho rozširovanie. Taktiež sa zdržím rozširovania Vašich fotografií vo formáte A 4, kde je séria momentiek zachytávajúca Vašu tvár, ktoré som založila so súdneho spisu 4P/43/2011. Uvedomujem si, že som sa dopustila hrubého zásahu do Vašich práv a moje konanie hrubým spôsobom zasiahlo do Vášho súkromia a ochrany Vašej osobnosti. Svoje konanie veľmi ľutujem.“ Ďalej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa uvádzania nepravdivých tvrdení v jeho zamestnaní a zasielaním listových zásielok s takýmto obsahom jeho kolegom, jeho nadriadeným na adresu školy ako aj zriaďovateľovi školy a uloženia povinnosti žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcovi ako aj k rukám riaditeľa školy písomné ospravedlnenie v znení : „ Ospravedlňujem sa Mgr. D. D. za zaslanie osočujúcich listov kolegom v škole, kde pracuje, ako aj riaditeľke školy. V budúcnosti sa zdržím podobného chovania. Uvedomujem si, že som sa dopustila hrubého zásahu do práv na ochranu osobnosti Mgr. D. D. a moje konanie hrubým spôsobom zasiahlo do jeho súkromia a ochrany osobnosti v jeho osobnom živote ako aj v práci medzi kolegami v zamestnaní. Svoje konanie veľmi ľutujem.“ V priebehu konania, pred začatím pojednávania, žalobca svoj návrh zobrať v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaná sa v priebehu konania žalobcovi

ospravedlnila, aj keď nie spôsobom podľa žalobného petitu avšak napriek tomu berie ospravedlnenie ako úprimnú snahu o ukončenie sporu. Súd konanie zastavil v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p..

3. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p.. Žalobca zobral svoj návrh späť pre správanie sa žalovanej, preto žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Trovy konania vznikli žalobcovi titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 66 Eur a titulom trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 67,87 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd), 1 úkon právnej služby á 16,96 Eur (1/4 hodnoty úkonu za účasť na pojednávaní dňa 10.12.2015, ktoré bolo odročené bez prejednanía veci), cestovných náhrad za cestu za použitie motorového vozidla Hyundai SANTA FE ev. č. PD 566 DM na pojednávanie dňa 10.12.2015 z Prievidze do Považskej Bystrice (cena nafty za 1 liter = 1,12 Eur, pri vzdialenosti 126 km z Prievidze do Považskej Bystrice a späť - 126 x základná sadzba 0,193 Eur , spotreba vozidla 7,2 l x cena PHM 1,12, t. j. 33,67 Eur), 3x réžijný paušál á 8,04 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia 210,49 Eur.

4. Keďže časť súdneho poplatku z návrhu vo výške 59,30 Eur (zaplatený súdny poplatok vo výške 66 Eur, krátený o sumu 6,70 Eur) bude žalobcovi vrátená po právoplatnosti tohto rozhodnutia, súd zaviazal žalovanú na náhradu trov konania žalobcovi titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu len vo výške 6,70 Eur. O vrátení súdneho poplatku z návrhu súd rozhodol v zmysle § 11 ods. 3,4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení.

5. Súd prvej inštancie opravným uznesením zo dňa 14.03.2016 opravil v záhlaví uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4C/283/2015-60 zo dňa 14.2.2016 označenie zástupcu žalovanej, ktoré správne znie: právne zastúpenej Mgr. Karolom Vlasákom, advokátom, Jilemnického 2, Trenčín. V ostatných častiach zostalo citované rozhodnutie nezmenené.

6. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná, a to proti výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania a žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť jej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Výrok o trovách konania považuje za arbitráry a nepreskúmateľný, nakoľko súd sa vôbec nevysporiadal s otázkou či bol návrh podaný dôvodne a či bol zo strany žalobcu vzatý návrh späť pre správanie žalovanej, teda či v danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vznikol dôvod aplikovať zo strany súdu ust. § 146 ods. 2 O.s.p.. Preto nemôže ani voči napadnutému rozhodnutiu v časti o trovách vecne argumentovať. V danom prípade bolo povinnosťou súdu pred tým, ako aplikoval § 146 ods. 2 O.s.p. zistiť či bol návrh podaný dôvodne a či sa žalovaná správala takým spôsobom, že jej správanie založilo relevantný dôvod žalobcovi na späťvzatie návrhu. Súčasne poukázala na to, že pre aplikáciu ust. § 146 ods. 2 O.s.p. druhá veta musí byť obligatórne splnené obidva predpoklady, t.j. že sa pre správanie žalovaného vzal späťnávrh, ktorý bol podaný dôvodne, a že správanie žalovaného spôsobilo splnenie požiadavky, ktorej sa žalobca domáhal až po podaní návrhu. Čo sa týka samotnej dôvodnosti návrhu uviedla, že pred podaním žaloby ju žalobca neinformoval o tom, že sa cíti dotknutý na svojich osobnostných právach nejakým jej konaním a žiadnym spôsobom ju nevyzval k tomu, aby sa mu za nejaké konanie voči nemu ospravedlnila. Nemohla pred podaním predmetnej žaloby teda vôbec vedieť, že žalobca sa cíti dotknutý na svojich osobnostných právach jej konaním, ani čoho sa od nej dožaduje na reparáciu následkom jej konania voči nemu, teda mu nemohla nijako vyhovieť v jeho snahe o nápravu skutkového stavu. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalobca podal predmetnú žalobu bez vedomostí či je ochotná sa mu ospravedlniť za jej konanie voči nemu, resp. podal uvedenú žalobu bez toho, že by mal vôbec záujem zistiť jej postoj k zásahu do jeho osobnostných práv. K naplneniu pojmu správanie žalovanej, ktoré je dôvodom na späťvzatie návrhu zo strany žalobcu uviedla, že na to, aby bol návrh vzatý späť musí ísť o také správanie žalovaného, na základe ktorého možno konštatovať, že pred rozhodnutím súdu, t.j. v priebehu konania žalovaný splnil v prospech žalobcu to, čoho sa žalobca domáhal, teda žalovaný zavinil, že konanie muselo byť zastavené. V danom prípade svojim správaním nezadala dôvod na späťvzatie návrhu, nakoľko nespĺnila to, čoho sa žalobca svojim návrhom domáhal. Poslala žalobcovi dve písomné ospravedlnenia, obe zo dňa 14.12.2015, pričom v prvom prípade sa jednou vetou ospravedlnila žalobcovi za vyhotovenie obrazového a zvukového záznamu zo dňa 28.01.2012 a v druhom prípade za zaslanie listu dňa 22.05.2012 Mgr. U.. Na uvedené ospravedlnenia reagoval žalobca listom zo dňa 10.01.2016, že uvedené „akési“ ospravedlnenie zo dňa 14.12.2015 za krok žalovanej, na základe ktorého by mohol uvažovať o späťvzati návrhu, resp. že o takomto kroku vôbec neuvažuje. Ako dôvod tohto svojho postoja, resp. nespĺnenie požiadavky, ktorej sa predmetným návrhom domáha uviedol, že v jej ospravedlneniach nevychádzala z petitu žalobného návrhu, ospravedlnenie nevystihuje ujmu, ktorá mu bola spôsobená v zamestnaní a na rôznych inštitúciách zaslaním dopisov, videonahrávky a vyhotovením fotografií. Taktiež jej vytkol, že ospravedlnenie neobsahuje záväzok o rozširovaní písomností, nahrávok a fotografií v budúcnosti. Ďalej

jej v uvedenom liste presne nadiktoval, aký by mal byť obsah ospravedlnenia v nadväznosti na prvú aj druhú časť petitu s tým, že až obdržaním ospravedlnenia s nadiktovaným textom bude považovať z jej strany za úprimnú snahu vec riešiť mimosúdne a až za týchto okolností zoberie návrh späť a bude žiadať konanie zastaviť. Napriek tejto nespochybniteľnej skutočnosti vzal listom zo dňa 16.02.2016 žalobca svoje podanie späť, pričom i v tomto liste uviedol, že žalovaná sa ospravedlnila nie spôsobom podľa žalobného petitu a žalobca napriek tomu berie ospravedlnenie ako úprimnú snahu o ukončenie sporu a súčasne si uplatnil trovy konania, ktoré uplatnenie súd akceptoval bez toho, aby sa zaoberal otázkou či podanie bolo dôvodné a či k späť vzatiu návrhu došlo pre správanie žalovanej. Poukázala na uznesenie NS SR zo 14. 9. 2011 sp. zn. 7 M Cdo 4/2010, sp.zn. 3Sžf 30/2010, sp.zn. 3SŽO 225/2010 zo dňa 25.10.2010, sp.zn. 5SŽo/173/2010 zo dňa 31.08.2010. Z listu žalobcu zo dňa 10.01.2016 je nesporné, že ospravedlnenia žalovanej zo dňa 14.12.2015 nepovažuje za splnenie petitu svojho návrhu ani zďaleka, presne určil dôvody, pre ktoré uvedené ospravedlnenia neprijíma a dal jej ultimátum 10 dní na to, aby splnila to, čoho sa dožaduje v petite návrhu s tým, že len v takom prípade vezme návrh späť a žalobca vzal svoj návrh späť napriek tomu, že jeho požiadavkám nevyhovela, teda sa mu neospravedlnila tak, ako požadoval. Je preto nesporné, že na základe jej konania nemal dôvod brať svoj návrh späť, naopak mal nespochybniteľnú pozíciu trvať na svojom návrhu a domáhať sa plnenia, ktoré v priebehu konania nespĺnila. Teda nebolo preukázané, resp. súd sa ani nezaoberal otázkou dôvodnosti predmetného návrhu žalobcu a súčasne z listín nachádzajúcich sa v spise je dostatočne potvrdená jej argumentácia o tom, že žalobca vzal späť svoj návrh z iných dôvodov než pre jej správanie.

7. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, v ktorom uviedol, že návrh bol podaný dôvodne. Žalovaná bez súhlasu žalobcu zhotovila videozáznam a fotografie, ktoré potom bez jeho súhlasu poskytla ďalším osobám, s cieľom jeho diskreditácie. Súd poskytol účastníkom konania lehotu, v ktorej sa žalovaná mala ospravedlniť za svoje konanie. Žalovaná sa ospravedlnila, aj keď nie spôsobom podľa žalobného petitu. Žalobca napriek tomu, zoberal ospravedlnenie ako úprimnú snahu o ukončenie sporu. Teda pre správanie žalovanej bolo konanie zastavené. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd mu priznal trovy konania. Na základe vyššie uvedeného navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

8. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodoval o náhrade trov konania. Napriek zmene právnej úpravy odvolací súd posudzoval splnenie podmienok pre rozhodnutie o náhrade trov konania v zmysle napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pretože súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodoval v danej veci ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

9. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. podľa § 388 CSP zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

10. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch, v ktorých bolo rozhodnuté o zastavení konania a o vrátení súdneho poplatku, odvolaním napadnuté nebolo a preto v týchto výrokoch je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

11. Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. účinného do 30.06.2016 ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

12. Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. účinného do 30.06.2016 žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

13. Občiansky súdny poriadok stanovoval v ust. § 146 ods. 1 spôsob rozhodnutia o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, v rôznych procesných situáciách, v písm. c) ak bolo konanie zastavené, a to z rôznych dôvodov. Nie je pritom vylúčené, aby súd o náhrade trov konania rozhodol aplikujúc citované zákonné ustanovenie aj v prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatie návrhu podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. Takéto rozhodnutie súdu o náhrade trov konania zastaveného v nadväznosti na späťvzatie návrhu bolo opodstatnené za predpokladu, že v danom prípade neprihádza do úvahy aplikácia ust. § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko zavinenie na zastavení

konania nemožno jednoznačne pripísať žiadnemu z účastníkov a zároveň nešlo o späťvzatie návrhu podaného dôvodne pre správanie žalovaného.

14. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania po tom, ako vo veci samej bolo konanie nenapadnutou časťou uznesenia právoplatne zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa svojim návrhom domáhal uloženia povinnosti žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcovi písomné ospravedlnenie v znení „Ospravedlňujem sa Vám za vyhotovenie obrazového a zvukového záznamu zo dňa 28.1.2012 a jeho rozširovanie. Taktiež sa zdržím rozširovania Vašich fotografií vo formáte A 4 , kde je séria momentiek zachytávajúca Vašu tvár, ktoré som založila so súdneho spisu 4P/43/2011. Uvedomujem si, že som sa dopustila hrubého zásahu do Vašich práv a moje konanie hrubým spôsobom zasiahlo do Vášho súkromia a ochrany Vašej osobnosti. Svoje konanie veľmi ľutujem.“ Ďalej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa uvádzania nepravdivých tvrdení v jeho zamestnaní a zasielaním listových zásielok s takýmto obsahom jeho kolegom, jeho nadriadeným na adresu školy ako aj zriaďovateľovi školy a uloženia povinnosti žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcovi ako aj k rukám riaditeľa školy písomné ospravedlnenie v znení : „ Ospravedlňujem sa Mgr. D. D. za zaslanie osočujúcich listov kolegom v škole, kde pracuje, ako aj riaditeľke školy. V budúcnosti sa zdržím podobného chovania. Uvedomujem si, že som sa dopustila hrubého zásahu do práv na ochranu osobnosti Mgr. D. D. a moje konanie hrubým spôsobom zasiahlo do jeho súkromia a ochrany osobnosti v jeho osobnom živote ako aj v práci medzi kolegami v zamestnaní. Svoje konanie veľmi ľutujem.“ V priebehu konania, pred začatím pojednávania, žalobca svoj návrh zobral v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaná sa v priebehu konania žalobcovi ospravedlnila, aj keď nie spôsobom podľa žalobného petitu avšak napriek tomu berie ospravedlnenie ako úprimnú snahu o ukončenie sporu. Vzhľadom na to súd prvej inštancie konanie zastavil v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p.. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalovaná poslala žalobcovi dve písomné ospravedlnenia, obe zo dňa 14.12.2015, pričom v prvom prípade sa jednou vetou ospravedlnila žalobcovi za vyhotovenie obrazového a zvukového záznamu zo dňa 28.01.2012 a v druhom prípade za zaslanie listu dňa 22.05.2012 Mgr. U.. Na uvedené ospravedlnenia reagoval žalobca listom zo dňa 10.01.2016, že uvedené „akési“ ospravedlnenie zo dňa 14.12.2015 za krok žalovanej, na základe ktorého by mohol uvažovať o späť vzatí návrhu, resp. že o takomto kroku vôbec neuvažuje. Ako dôvod tohto svojho postoja, resp. nesplnenie požiadavky, ktorej sa predmetným návrhom domáhal uviedol, že v jej ospravedlneniach nevychádzala z petitu žalobného návrhu, ospravedlnenie nevystihuje ujmu, ktorá mu bola spôsobená v zamestnaní a na rôznych inštitúciách zaslaním dopisov, videonahrávky a vyhotovením fotografií. Taktiež jej vytkol, že ospravedlnenie neobsahuje záväzok o rozširovaní písomností, nahrávok a fotografií v budúcnosti. Ďalej jej v uvedenom liste presne nadiktoval, aký by mal byť obsah ospravedlnenia v nadväznosti na prvú aj druhú časť petitu s tým, že až obdržaním ospravedlnenia s nadiktovaným textom bude považovať z jej strany za úprimnú snahu vec riešiť mimosúdne a až za týchto okolností zoberie návrh späť a bude žiadať konanie zastaviť. Napriek tejto skutočnosti vzal listom zo dňa 16.02.2016 žalobca svoje podanie späť, pričom i v tomto liste uviedol, že žalovaná sa ospravedlnila nie spôsobom podľa žalobného petitu a žalobca napriek tomu berie ospravedlnenie ako úprimnú snahu o ukončenie sporu a súčasne si uplatnil trovy konania, ktoré uplatnenie súd prvej inštancie akceptoval bez toho, aby sa zaoberal otázkou či podanie bolo dôvodné a či k späť vzatiu návrhu došlo pre správanie žalovanej.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd aplikujúc vyššie citované zákonné ustanovenia, zohľadniac pritom ustálenú rozhodovaciu prax, dospel na rozdiel od súdu prvej inštancie k jednoznačnému záveru, že spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi účastníkmi pri riešení otázky náhrady trov konania bude zodpovedať také riešenie, že žiadnemu z účastníkov nebude priznané právo na náhradu trov konania pre súdom prvej inštancie, a to podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. účinného do 30.06.2016, nakoľko konanie bolo zastavené a neboli splnené zákonné podmienky podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré by odôvodňovali priznať právo na náhradu trov konania buď žalobcovi alebo žalovanej, keď dôvodom späťvzatia návrhu bolo ospravedlnenie žalovanej, ktorých obsah však nekorešpondoval s obsahom návrhu na začatie konania, preto nebolo možné dospieť k záveru, že návrh bol vzatý späť pre správanie žalovanej. V prejedávanej veci sa teda konanie skončilo späťvzatím žaloby, ku ktorej však viedla skutočnosť, že žalovaná sa v priebehu konania žalobcovi ospravedlnila, aj keď nie spôsobom podľa žalobného petitu avšak napriek tomu žalobca zobral ospravedlnenie ako úprimnú

snahu o ukončenie sporu. K späťvzatiu teda viedlo správanie obidvoch strán, pričom ospravedlnenie žalovanej úplne nezodpovedá ani žalobnému návrhu, ani pôvodnému postoju žalovanej.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP, nakoľko žalovaná mala úspech len čiastočný, odvolací súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).